

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/39/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010151
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3120010151.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Mariána Dunčka v trestnej veci odsúdeného S. G., nar. XX.X.XXXX v P., t.č. v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na neverejnom zasadnutí dňa 11. júna 2020 prejednal sťažnosť odsúdeného S. G. podanú proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 10. marca 2020, sp.zn.6Pp/26/2020, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného S. G. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 10. marca 2020, sp.zn.6Pp/26/2020 zamietol podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“) s použitím § 415 ods. 1 Tr. por. ako nedôvodný návrh odsúdeného S. G. (ďalej len „odsúdený“) o jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení podal odsúdený sťažnosť, ktorú písomne bližšie zdôvodnil. V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že s rozhodnutím okresného súdu nesúhlasí a rovnako sa nestotožňuje s jeho odôvodnením, resp. časťou tohto odôvodnenia. V celkovom hodnotení splnenia dvoch dôležitých podmienok okresný súd sám skonštatoval, že po formálnej stránke veci spĺňa kritérium podmiennečného prepustenia (to zn., že už vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu odňatia slobody), rovnako aj po stránke materiálnej súd konštatuje, že sa táto podmienka javila tiež ako splnená, no jediným dôvodom zamietnutia jeho žiadosti o podmiennečné prepustenie bolo pre súd konštatovanie a podľa jeho názoru dostatočne neodôvodnený postoj o tzv. „veľkom riziku recidívy.“ Zdôraznil, že počas celej doby výkonu trestu odňatia slobody sa správal slušne, rešpektoval ústavný poriadok a režim ÚVTOS, rešpektoval pracovníkov ZVJS, všetkých pedagógov, personál ÚVTOS, ostatné odsúdené osoby, nemal žiadne konfliktné situácie, snažil sa plniť svoj program zaobchádzania podľa jeho najlepších schopností, vedomostí a zručností. Od začiatku výkonu trestu odňatia slobody bol pracovne zaradený, neprerušil pracovný proces a svoje pracovné návyky si zachoval, aktívne sa zúčastňoval a zapájal do rôznych činností vrátane upratovacích a čistiacich prác v ústave. Aktívne sa zapájal a zúčastňoval i voľnočasových činností, to znamená, že svoj voľný čas využíval plnohodnotne a zmysluplne. Sociálne kontakty udržiaval, jeho vzťahy v rodine sa napriek odlúčeniu udržali, ba dokonca posilnili. V roku 2015 bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody na základe obnovy konania, nakoľko mu bol znížený trest odňatia slobody zo 7 rokov 8 mesiacov na 7 rokov a následne, t.j. 19.11.2019 nastúpil do väzby v ÚVV Ostrava, pričom svoj riadny výkon trestu odňatia slobody nastal dňa 4.12.2019 s už zmienenou zníženou výmerou trestu. Vykonáva teda pôvodný trest za pôvodný trestný čin, to znamená celých štyri a pol roka viedol riadny a čestný život bez akéhokoľvek spáchania trestného činu alebo čo i len priestupku, čo svedčí o tom, že k sklony k recidíve nemá a súdu sľubuje, že týmto sa bude riadiť aj naďalej. K svojej minulej trestnej činnosti je plne kritický, nie tak ako to popisuje hodnotenie ÚVTOS - formálne, ale naozaj a skutočne a hlavne úprimne a z celého srdca ľutuje svoju

trestnú činnosť, už nikdy viac sa nechce dostať opätovne do výkonu trestu, mieni sa riadne začleniť do spoločnosti, nastúpiť do zamestnania, žiť čestným a mravným spôsobom života, venovať sa okrem práce svojej rodine, to znamená družke a deťom, ktoré sú školopovinné a potrebujú i druhého rodiča. Rodina ho očakáva a nesmierne potrebuje, všetci mu chýbajú. Žiadal o vyhovenie jeho sťažnosti a žiadosti o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a poskytnutie šance a možnosti dokázať svoje slová skutkami, čiže žiť riadnym a čestným spôsobom v súlade so zákonom a všeobecnými normami.

K písomným dôvodom sťažnosti odsúdeného sa prokurátor bližšie písomne nevyjadril.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd zistil, že okresný súd správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného v súlade s ustanovením § 415 ods. 1 Tr. por. rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa pred súdom k svojmu návrhu na podmienkové prepustenie, ako aj k jeho hodnoteniu zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Odsúdený na verejnom zasadnutí zotrval na podanej žiadosti o podmienkové prepustenie a požiadal, aby bolo jeho žiadosti vyhovené.

Na základe preskúmania správnosti samotného napadnutého uznesenia krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrh odsúdeného o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Krajský súd považuje za správne závery okresného súdu, podľa ktorých u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmienkové prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Uvedené ustanovenie podmieňuje podmienkové prepustenie kumulatívnym splnením zákonných podmienok, a to vykonanie časti trestu v predpísanej dĺžke, preukázanie polepšenia odsúdeného plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázanie dôvodnej možnosti očakávania, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. V podrobnom odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd správne uviedol, že odsúdený splnil formálnu podmienku na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody), rovnako bola u odsúdeného splnená druhá zákonná (materiálna) podmienka, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, avšak nebola u neho splnená tretia zákonná (materiálna) podmienka, a to preukázanie polepšenia svojím správaním vo výkone trestu do takej miery, že v kontexte celkového hodnotenia osoby odsúdeného sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Z ustanovení § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. teda vyplýva, že predpokladom podmienkového prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného je súčasné splnenie troch podmienok a to, že odsúdený vykonal trest odňatia slobody v zodpovedajúcom rozsahu, že vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom pri rozhodovaní o podmienkovom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Vykonanie zákona zodpovedajúcej časti uložených trestov a pozitívne hodnotenie správania odsúdeného a plnenia jeho povinností vo výkone trestu nepostačuje preto ešte pre záver o splnení zákonných podmienok pre jeho podmienkové prepustenie. Zmysel podmienkového prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol páchatel automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu, ale podmienkové prepustenie je namieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy.

Ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák. vyjadruje totiž predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmienkové prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia páchatelovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmienkovom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení páchatelovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu, pričom bez významu nie je ani zistenie, ako bude

verejnosc' reagovat' na predčasne prepustenie odsudeného z výkonu trestu, aké sú sociálne pomery odsudeného a aké podmienky má vytvorené pre prechod do normálneho života na slobode.

Správanie odsudeného vo výkone trestu sa musí pritom hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsudeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Krajský súd dospel k záveru, že okresný súd správne zistil, že odsúdený nespĺňa zákonné podmienky pre podmienené prepustenie, keďže vzhľadom na okolnosti správne a podrobne uvedené okresným súdom v napadnutom uznesení (z nich najmä sklon k páchaniu trestných činov, vysoký stupeň rizika recidívy a jeho menej priaznivej resocializačnej prognózy s vysokým rizikom sociálneho zlyhania, pričom rizikovým faktorom je opakované páchanie trestnej činnosti, závažnosť trestného činu, nízke vzdelanie, nízky intelekt, dlhy odsudeného, jeho disharmonická rodina a finančné problémy) nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život tak, ako predpokladá ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák.

Okresný súd správne prihliadol najmä na trestnú minulosť odsudeného, ktorý bol doteraz 8-krát súdne trestaný prevažne pre majetkovú trestnú činnosť, pričom je zrejmé, že ani predchádzajúce odsúdenia (a to aj nepodmienené tresty odňatia slobody) nemali na odsudeného pozitívny vplyv, tieto sa u odsudeného minuli svojmu účelu, preto je potrebné, aby si vykonávané tresty vykonal v celosti. Okresný súd správne poukázal na skutočnosť, že odsúdenému bola daná viacnásobne možnosť preukázať spoločnosti svoju nápravu a schopnosť viesť riadny život, avšak odsúdený túto možnosť nevyužil, nakoľko sa aj naďalej dopúšťal trestnej činnosti. Rovnako správne vyhodnotil osobu odsudeného ako osobu so sklonom k páchaniu trestnej činnosti, pričom od jej páchania ho neodradili ani vykonané nepodmienené tresty odňatia slobody a ani hrozba nariadenia výkonu trestu odňatia slobody z dôvodu neosvedčenia sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia. Krajský súd po preskúmaní veci dospel k rovnakému záveru ako okresný súd, preto sťažnosť odsudeného nepovažoval za dôvodnú a neakceptoval ju.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Keďže s poukazom na vyššie uvedené krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsudeného proti napadnutému uzneseniu nie je dôvodná, bolo rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.